

drebes fra den lovgivende Magts Myndighed, og nye Statuter da bleve udarbejdede, at den Bestemmelse da blev optaget deri, at Foreningen blev deelt i tvende Dele, som hver maatte vælge sine Repræsentanter. Jeg troer, at det paa den Maade vilde blive lettere for Interessenterne selv at faae Deel i Valget af Repræsentantskabet.

Føberning: Jeg troer, at det ærebe sidste Medlem ikke gjør sig nogen klar Forestilling om, hvad han kan naae ad den Vej, han vil betrede. Han taler om Statuters Forelæggelse her, men Statuter det er Regler, som ikke blive løvbundne for Fremtiden og som altsaa Dagen efter de ere fremlagte og vedtagne her, kunne blive forandrede, ganske uafhængig af vor Billie. Det er altsaa til aldeles ingen Nytte, at man tænker sig Statuterne her fremlagte og vedtagne. De to ærebe Medlemmer, der udgjøre Mindretallet i Udvalget, gaae egentlig directe ud paa, uden at det just ligger klart for, at fastholde den hele Forsikringsforanstaltning som et Statsinstitut under den lovgivende Magt; men dette Forhold er allerede ophørt; Ministeriet har i sin Tid nægtet at underkaste den almindelige Brandforsikring den lovgivende Magts Omraade igennem Tiliantsloven, hvilket vilde have været nødvendigt, naar Foreningen skulde være under den lovgivende Magt; den er allerede væsentlig undbraget fra den lovgivende Magt, og i Loven af 4de Marts 1857 er indflydt et Element, som med Hensyn til ikke ubetydelige Dele og navnlig med Hensyn til det, som henhører under denne Sag, har givet den fuld og fri Raadighed. Vi have saaledes allerede haft det uheldige Tilfælde, at den lovgivende Magt har gjort sig særdeles Umage for at afveie Contingenterne i Henshold til de Erklæringer, man fra selve Regjeringen havde over, hvorledes Brand-

skaberne havde stillet sig ligeoverfor de forskjellige Eiendommers Størrelse og Bessaffenhed, og efterat disse Contingenter vare gaaede ud med Loven, der imidlertid indeholdt en Berettigelse for Repræsentantskabet til at forandre dem, var det Første, vi hørte, at Repræsentantskabet havde foretaget Forandringer i dem — det var ikke lidet krænkende for den lovgivende Magt — og at Justitsministeren gav sin Indvilgelse dertil, skøndt man skulde have troet, at da han selv paa Rigsdagen havde været med at vedtage dem, de dog saa vilde være blevne staaende som Prøve i nogen Tid, inden man forandrede dem; men det gjorde man ikke, nei, man betragtede Institutet som en privat Foranstaltning, der faae paa sine Indtagter og gjorde Forsøg paa, hvorledes det bedst kunde holde sammen; men paa hvis Regning blev det holdt sammen? Paa de mindre Interessenters; det var netop dem, der maatte bøde derfor. Det staaer til dette Institut paa Grund af den Magt, det har igjennem Justitsministeriet, gjennem en Række af smaa Chicanerier at forhindre alle andre lignende Instituter fra at blive til og trives; det er Noget, som daglig skeer. Man benytter daglig Statsmyndigheden i det Smaa til at pine og plage dem, som vilde træde ud af Foreningen, man gjør det quasi umuligt for dem, og derved forhindrer man den Concurrence fra at komme tilstede, som alene kan beslytte disse mindre Interessenter ligeoverfor den store Magt i Foreningen, som, hvad den ærebe Ordfører har antydet, for ikke længe siden viste sig i de 25 Millioner, som vare paa Veie til at udskille sig; Frygten for disse 25 Millioners Udskillelse blev brugt som et Paaskud til at forandre de Statuter, som her vare erkjendte for de rigtige og billige i Henshold til Brandskabernes Størrelse og Mængde, og forandre dem, førend de havde bestaaet nogen Prøve.